

11-08-2010

RAPPORT VAN DE OMBUDSCOMMISSIE

HOEKSCHE WAARD

(geanonimiseerd)

Bestuursorgaan: burgemeester en wethouders van Korendijk

Dossiernummer: 2010.1

Verzoekschrift (hierna te noemen: klacht)

De heer A, (hierna: klager), heeft bij brief van 4 januari 2010 een klacht ingediend. Desgevraagd is tijdens de zitting van de Ombudscommissie Hoeksche Waard (hierna: Ombudscommissie) door de heer A meegedeeld dat de klacht op het volgende betrekking heeft:

1. In haar brief van 9 oktober 2009 meldt het hoofd van de afdeling Dienstverlening (hierna: beklagde), dat zij in haar brief van 18 maart 2009 aangedrongen had om de schutting op het perceel B niet te realiseren, terwijl dit in ieder geval niet in de betreffende brief gemeld staat.
2. De gemeente voegt na de hoorzitting met klager (12 november 2009) stukken toe, waarop klager niet heeft kunnen reageren.
3. Klager is het oneens met het gestelde in het Rapport van bevindingen dat geen sprake is van schending van bepaalde normen en waarden en van de “gedragscode voor ambtenaren van de gemeente Korendijk.” Klager vindt dat sprake is van valsheid in geschrifte.
4. Onjuiste toepassing van interne klachtenregeling

Kenbaarheidvereiste

Alvorens een klacht door de Ombudscommissie in behandeling kan worden genomen dient deze eerst kenbaar te zijn gemaakt aan het betrokken bestuursorgaan conform het bepaalde in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Aan dit vereiste is voldaan. Bij brief van 16 oktober 2009 heeft klager een klacht ingediend bij de gemeente Korendijk. Het college van burgemeester en wethouders heeft bij brief van 23 december 2009, datum verzending 23 december 2009, aan de heer A de beslissing op zijn klacht meegedeeld.

Bevindingen

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

Klacht aan adres van gemeente

De klacht heeft betrekking op de volgende onderdelen:

- a. Met het verzenden van de brief van 18 maart 2009, waarvan de inhoud niet juist is gebleken, heeft beklagde onzorgvuldig gehandeld: immers had ook haar afdeling bij gebrek aan kennis dit punt eenvoudig vooraf bij VROM kunnen toetsen.

Beslissing gemeente:

Tijdens de hoorzitting heeft beklagde aangegeven dat de inhoud van de brief aan klager op 18 maart 2009 anders c.q. meer precies geformuleerd had moeten zijn in die zin dat deze enige ruimte had moeten laten voor het geval klager toch niet van plan zou zijn geweest om een schutting te plaatsen.

Dit klachtonderdeel gegrond.

- b. Het is onacceptabel dat beklagde stelt dat klager van plan zou zijn een illegaal bouwwerk te plaatsen, zonder hiervoor ook maar enig bewijs te kunnen overleggen; de brief van beklagde hieromtrent d.d. 9 oktober 2009 is suggestief, insinuerend en derhalve onacceptabel.

Beslissing gemeente:

Uit het dossier en hetgeen beklagde tijdens de zitting heeft aangegeven is gebleken dat in de periode tussen de ontvangst van de brief van 6 april 2009 en de brief van 12 oktober 2009 nog het volgende heeft plaatsgevonden. Tijdens de hoorzitting heeft klager aangegeven dat met zijn brief van 6 april 2009 de zaak wat hem betreft was afgedaan. Beklaagde heeft aangegeven dat zij na haar reactie van 16 april 2009 op de brief van klager d.d. 6 april 2009 niet meer op de zaak zou zijn teruggekomen, ware het niet dat klager op 8 september 2009 een brief aan het college heeft gezonden waarin hij een beroep doet op de Wet openbaarheid van bestuur. In deze brief verzoekt klager hem per omgaande te informeren over de reden van een inspectiebezoek door een ambtenaar van de gemeente. In een brief van 15 september 2009, verzonden op 18 september 2009, heeft het college op dat verzoek van klager gereageerd. In de brief die op 9 oktober 2009 aan klager is verzonden is klager desgevraagd op de hoogte gebracht van de resultaten van de controle van de ambtenaar bouw- en woningtoezicht op 8 september 2009. In deze brief is aangegeven dat gezien de afstand tussen de palen en de plaatsing op de perceelsgrens de gemeente van mening was dat klager van plan was om een schutting te realiseren. Beklaagde geeft aan dat dit achteraf een onjuiste conclusie is gebleken. Beklaagde geeft aan dat klager gelijk heeft als hij zegt dat in de brief van 9 oktober 2009 ten onrechte is opgenomen dat er bij hem op aangedrongen is om de schutting niet te realiseren.

Dit klachtonderdeel gegrond.

- c. Beklaagde verdraait feiten; in haar brief van 9 oktober 2009 meldt zij dat zij in haar brief van 18 maart 2009 aangedrongen had de schutting niet te realiseren, terwijl dat in ieder geval niet in de betreffende brief gemeld staat.

Beslissing gemeente:

In casu gaat het over het door klager aangegeven niet integer gedrag van beklagde (klacht omschreven onder c). Wat wordt onder integer gedrag verstaan? Iemand is integer als zijn/haar gedrag overeenkomt met de morele normen en waarden en de daarmee samenhangende (spel)regels die op hem/haar van toepassing zijn. Bij de gemeente zijn deze (spel)regels opgenomen in de “gedragscode voor ambtenaren van de gemeente Korendijk.” Het “morele” heeft betrekking op het ethisch goede, het juiste, op wat hoort en niet hoort. Morele maatstaven hebben betrekking op wat mensen doen en hoe mensen met elkaar samenleven. Ze zijn algemeen geaccepteerd en mensen voelen zich erdoor verbonden. De basis voor wat integer is, kan worden teruggevonden in algemeen geldende morele normen en waarden. Bij waarden gaat het om principes of standaarden die bij het maken van keuzen gewicht hebben.

11-08-2010

Voorbeelden van waarden zijn eerlijkheid, betrouwbaarheid en collegialiteit. Normen zijn meer concreet en specifiek. Normen betreffen morele handelingsvoorschriften, die een duidelijke grens stellen aan wat in een bepaalde situatie mag en moet, zoals “hou je aan de beloften” en “spreek de waarheid.”

Gezien het vorenstaande kan niet worden geconcludeerd dat de bewering van beklagde, dat er sprake zou zijn van een illegale bouw, als een niet integere gedraging moet worden aangemerkt. Er is hier geen sprake van schending van bepaalde normen en waarden en van de “gedragscode voor ambtenaren van de gemeente Korendijk.”

Dit klachtonderdeel ongegrond.

TOELICHTING KLAGER EN GEMEENTE

Op 31 maart 2010 zijn klager en het college van burgemeester en wethouders van Korendijk in een hoorzitting in de gelegenheid gesteld hun standpunt mondeling toe te lichten.

Aanwezig:

de Ombudscommissie

mevrouw A. Twilt, voorzitter

de heer K.A. de Vlaam, secretaris

de heer A. ter Meulen, lid

de heer B. van Aalst, verslag

de klager

de heer A

(namens) de gemeente Korendijk

de heer D, loco-gemeentesecretaris

mevrouw E, hoofd afdeling Dienstverlening

mevrouw C, klachtencoördinator

Het verslag van de hoorzitting wordt hieronder weergegeven.

“...De voorzitter heet iedereen welkom. Ze geeft aan dat de Ombudscommissie een onafhankelijke commissie is die klachten over onder meer de gemeenten in de Hoeksche Waard behandelt. Ze stelt vervolgens de leden van de commissie voor. De overige aanwezigen stellen zich kort voor.

De voorzitter geeft een korte omschrijving van de klacht van de heer A. De klacht gaat over de ongegrondverklaring van klachtonderdeel c. door de gemeente in haar brief van 23 december 2009. Er zijn stukken toegevoegd aan het dossier, de gedragscode van de gemeente is niet nageleefd, omdat er sprake is van valsheid in geschrifte en de juiste klachtprocedure is niet gevolgd ten aanzien van de toepassing van hoor en wederhoor.

De heer A geeft aan dat dit een goede opsomming van zijn klacht is.

De voorzitter vraagt of de heer A zijn brief nader wil toelichten.

De heer A geeft een toelichting en leest zijn pleitnota voor. *De pleitnota is gevoegd bij dit verslag. De pleitnota wordt hier aangehaald en ingelast en maakt deel uit van het verslag.*

De heer Ter Meulen onderbreekt het betoog van de heer A en vraagt hem waarom hij vindt dat er sprake is van valsheid in geschrifte.

De heer A geeft aan dat de brief van 9 oktober 2009 afwijkt van de brief van 18 maart 2009. De heer Ter Meulen wil graag van de klager horen waarin de opzet schuilt bestaande uit het oogmerk om klager te misleiden. Waaruit volgt de valsheid in geschrifte?

De heer A geeft aan dat er dingen opgeschreven zijn die niet waar zijn. Zo zou hij in overtreding zijn en van plan zijn een schutting te bouwen.

De heer Ter Meulen ziet niet in dat er sprake is van opzet, waarvan sprake moet zijn bij valsheid in geschrifte.

De heer A zegt dat hij ook niet weet waarom de gemeente opzettelijk zinnen die niet juist zijn heeft toegevoegd, dat moet mevrouw E maar vertellen. Hij vervolgt zijn betoog.

De voorzitter geeft vervolgens het woord aan de gemeente.

De heer D verwijst in eerste termijn naar de stukken, zoals deze zijn opgenomen in het dossier. De heer D motiveert zijn reactie met een verwijzing naar de inhoud en toonzetting van de zojuist door de heer A voorgelezen pleitnota. Hiermee wil hij voorlopig volstaan. De voorzitter vindt dit wel een heel korte reactie.

De heer D geeft aan dat dit een bewuste keuze is en niet ongebruikelijk in een zaak waarin de hoorcommissie beschikt over een uitgebreid dossier dat de commissie bestudeerd heeft ter voorbereiding op de zitting.

De voorzitter verwijst naar de brief van 23 december 2009 en stelt dat klachtonderdelen a. en b. gegrond zijn verklaard en dat onderdeel c. impliciet is opgenomen in de gegrondverklaring onder b. De voorzitter stelt dat onderdeel c. dus eigenlijk gegrond is.

Mevrouw C ontkent dit.

De voorzitter antwoordt dat onderdeel c. een afgerond punt is, waarna beoordeeld moet worden of er integer gehandeld is.

De heer A bevestigt dit antwoord.

Mevrouw E geeft aan dat onderdeel c ook gesprekken omvat die wellicht anders hadden moeten. Echter, de conclusie dat zij als persoon niet integer handelt, deelt zij niet.

De heer A stelt dat als mevrouw E de brief van 9 oktober 2009 niet geschreven zou hebben er geen probleem zou zijn.

Mevrouw E geeft aan dat zij niet de steller is van de brief.

De heer A verwijst naar het verslag van de hoorzitting waarin mevrouw E aangeeft verantwoordelijk te zijn voor wat zij tekent.

Mevrouw E geeft aan dat zij dan inderdaad verantwoordelijk is.

Hierop stelt de heer A dat mevrouw E verantwoordelijk is en dat zij schrijft dat een medewerker met hem gesproken heeft, terwijl dat niet waar is.

Mevrouw E geeft aan dat er contact is geweest met de heer A.

De heer A geeft aan dat de gemeente niet de waarheid spreekt.

De heer D stelt dat het standpunt van de heer A duidelijk is.

De heer Ter Meulen geeft aan dat de initiële klacht van 16 oktober 2009 duidelijk is opgebouwd. Eerst wordt het niet-integer handelen genoemd en dan volgen de a., b. en c. gronden. De heer Ter Meulen is benieuwd waarom in het rapport van de gemeente niet de volgorde van de brief is aangehouden.

Mevrouw C constateert dat dit achteraf beter was geweest.

De voorzitter herhaalt dat het integriteitsvraagstuk de paraplu is waar a., b. en c. onder zijn gehangen. De voorzitter geeft aan dat er in de klacht wel 'grote' woorden worden gebezigd.

De heer A vindt dat hij nu beschuldigd wordt van het gebruik van 'grote' woorden.

De heer Ter Meulen licht toe dat de heer A in zijn klacht de gemeente beschuldigt van een misdrijf.

De heer A vindt dat hij als burger in het nauw, de gemeente op onbehoorlijk gedrag mag aanspreken.

Vervolgens stelt de voorzitter het onderwerp hoor en wederhoor aan de orde en verwijst naar de huidige zitting waarop partijen de mogelijkheid hebben op elkaars standpunt te reageren. Mevrouw E krijgt het woord en licht toe waarom er gescheiden gehoord is. Zij vindt dat de klacht en de website van de heer A kwetsende bewoordingen bevatten over medewerkers, reden waarom ervoor gekozen is om apart te horen. Deze bewoordingen raken en beschadigen mensen persoonlijk.

De heer De Vlaam vraagt of deze beslissing genomen is door de klachtbehandelaar, want het lijkt alsof mevrouw E de keuze heeft gemaakt.

Mevrouw C geeft aan dat de klachtbehandelaar beslist heeft.

De voorzitter vraagt of personen met naam en toenaam op de website worden genoemd.

Mevrouw E bevestigt dit.

De heer D vindt dat de heer A zich te buiten gaat met de plaatsing van artikelen op zijn website.

De heer A stelt dat hij vanaf 2007 zijn bezwaarprocedure en daarna ook andere zaken op zijn website plaatst.

Mevrouw E vindt de publicaties de normen en waarden te buiten gaan. De heer A heeft een conflict met de gemeente, niet met de medewerkers persoonlijk.

De voorzitter vraagt of er aangifte is gedaan bij de politie.

De heer D moet het antwoord op deze vraag schuldig blijven.

De heer A geeft aan dat hij naar aanleiding van een brief van de vorige gemeentesecretaris zijn website heeft aangepast. Daarna heeft hij er nooit meer iets over gehoord.

De heer D houdt vol dat de heer A zich te buiten gaat. Bij de gemeente wordt dit zo ervaren, aldus de heer D.

De heer A repliceert dat hij daar nooit iets van gezien heeft. Voorts zou hij graag tijdens de eerste zitting hebben vernomen waarom er gescheiden wordt gehoord. Hij heeft er destijds wel naar gevraagd.

De voorzitter wil graag weten waarom juist in deze volgorde, eerst klager en daarna beklagde, is gehoord.

Mevrouw E geeft aan dat zij hierin niet is gekend.

De heer Ter Meulen zou het logischer hebben gevonden om eerst beklagde te horen en vervolgens klager de gelegenheid te geven hierop te reageren.

Mevrouw C geeft aan dat de volgorde geen bewuste keuze betrof. Er was een datum vastgesteld voordat besloten is om apart te horen. De zitting met de heer A is toen op de vastgestelde datum doorgegaan en de zitting met mevrouw E vond daarna plaats.

De heer De Vlaam wil graag weten waarom de medewerker op 18 maart 2009 niet heeft aangebeld om een en ander te bespreken met de heer A.

Mevrouw E geeft aan dat dit normaal gesproken gebruikelijk is, maar dat zij niet weet waarom het in dit geval niet is gebeurd.

De heer D kan zich voorstellen dat deze afweging zo is gemaakt, gelet op het voortraject.

De voorzitter concludeert dat de wrevel dieper zit.

De heer A zegt dat de heer D spreekt over zaken die reeds op 6 april van het vorige jaar zijn afgedaan.

De heer D merkt op dat hij reageert op de opmerking van de voorzitter.

De voorzitter vraagt of stukken zijn toegevoegd aan het dossier.

Mevrouw C antwoordt dat dit juist is en dat er drie brieven aan het dossier zijn toegevoegd.

De heer A geeft aan dat van die toevoeging geen melding is gedaan tijdens de hoorzitting.

Mevrouw C geeft aan dat dit na de hoorzitting is vermeld.

De voorzitter vraagt of de toegevoegde brieven zijn betrokken bij de opstelling van het conceptrapport van bevindingen.

Mevrouw C bevestigt dit.

De voorzitter meldt dat hierdoor de reactie anders had kunnen zijn.

De heer A zegt dat het toevoegen van stukken bij de rechtbank niet is toegestaan. Hij had graag zelf willen beoordelen of deze stukken noodzakelijk waren.

Mevrouw C geeft aan dat het een ontvangstbevestiging betreft, een brief van de heer A en de reactie van de gemeente op deze brief. De voorzitter concludeert dat er derhalve niet met een compleet dossier is gehoord.

Mevrouw E geeft aan dat met een set stukken wordt begonnen en als er gerefereerd wordt aan een stuk dit meegenomen kan worden. In casu werd er naar verwezen in de hoorzitting.

De heer De Vlaam wijst er op dat deze discussie voorkomen had kunnen worden als er niet gescheiden gehoord zou zijn.

De heer D geeft aan dat hij liever samen gehoord had, maar dat de omstandigheden helaas aanleiding gaven om klager en beklagde afzonderlijk te horen.

In een slotreactie zegt mevrouw E te hopen dat de situatie met de heer A niet meer leidt tot het beschadigen van personen op diens website en in brieven en vraagt de heer A aan de gemeente als zij dingen problematisch vindt, het te melden bij hem. Want dit had allemaal niet zo ver hoeven te komen als zij bij hem aangebeld hadden om hem te vragen wat hij van plan was.

De voorzitter schetst de verdere gang van zaken. Ze constateert dat er geen opmerkingen of vragen meer zijn. Ze bedankt de aanwezigen voor hun komst en sluit de hoorzitting...”

Beschrijving klacht en bevoegdheid Ombudscommissie

De Ombudscommissie stelt vast dat de klacht van de heer A op het volgende betrekking heeft:

1. *In haar brief van 9 oktober 2009 meldt beklagde dat zij in haar brief van 18 maart 2009 aangedrongen had om de schutting op het perceel B niet te realiseren, terwijl dit in ieder geval niet in de betreffende brief gemeld staat.*

Op 18 maart 2009 stuurt de gemeente een brief aan klager met de mededeling dat door de medewerker bouw- en woningtoezicht is geconstateerd dat er door hem een schutting geplaatst wordt bij zijn woning B. Voor de betreffende schutting is door het college geen bouwvergunning afgegeven en is er geen sprake van een bouwvergunningsvrij bouwwerk.

De gemeente verzoekt hem voor dit bouwwerk binnen 4 weken na verzenddatum van deze brief alsnog een aanvraag voor een bouwvergunning in te dienen, zodat onderzocht kan worden of het bouwwerk kan worden gerealiseerd. Als dit niet tot de mogelijkheden behoort, dient het bouwwerk alsnog ten dele of geheel te worden gesloopt. De brief is namens het college ondertekend door het afdelingshoofd Dienstverlening.

Vervolgens schrijft de gemeente in haar brief van 9 oktober 2009 aan klager onder meer: “...In de brief van 18 maart 2009 deelden wij u mee, dat u voor het plaatsen van een schutting van 2 meter hoogte op de zijdelingse perceelsgrens in de voortuin een bouwvergunning nodig heeft. Wij drongen erop aan om de schutting niet te realiseren...”

Klager stelt dat in de brief van 18 maart 2009 met geen woord wordt gerept over het feit dat de gemeente er op aangedrongen had om de schutting niet te realiseren.

Verder is klager van mening dat de gemeente (kort samengevat) zijn klacht sub c als volgt heeft verdraaid: “In casu gaat het over het door klager aangegeven niet integer gedrag van beklagde.”

Niet juist, volgens klager. Dit klachtonderdeel heeft betrekking op het feit dat een gemeenteambtenaar zaken schrijft die onjuist zijn. Klager verwijst naar zijn schriftelijke reactie van 11 december 2009, waarin hij opmerkt dat in sub c duidelijk wordt gesteld dat beklaagde ten onrechte meldt dat er in de brief van 18 maart 2009 zou zijn aangedrongen de schutting niet te realiseren en dat uit het verslag van de hoorzitting van 16 november 2009 blijkt dat beklaagde toegeeft dat dit inderdaad het geval is geweest. De klachtbehandelaar heeft dit ten onrechte onder sub b vermeld in zijn Rapport van bevindingen. Klager vindt daarom dat in de brief van 9 oktober 2009 sprake is van valsheid in geschrifte. Er kan volgens hem niet anders worden geconcludeerd dat ook de klacht onder sub c gegrond is.

2. *De gemeente voegt na de hoorzitting met klager stukken toe, waarop klager niet meer heeft kunnen reageren.*

Op 12 november 2009 heeft naar aanleiding van de bij de gemeente ingediende klacht een hoorzitting met klager plaatsgevonden. De hoorzitting met beklaagde heeft op 16 november 2009 plaatsgevonden.

Klager verwijst naar het Rapport van bevindingen, waaruit blijkt dat de gemeente na de eerste hoorzitting stukken heeft toegevoegd, waarop hij niet heeft kunnen reageren. Dit betreft brieven aan de gemeente van 16 april 2009, 8 september 2009 en 15 september 2009, welke brieven volgens klager in aanleg niets met de klacht te maken hebben. Maar nu deze toch zijn toegevoegd, concludeert klager dat de bewering van beklaagde dat zij na de brief van 16 april 2009 niet meer op de zaak zou zijn teruggekomen niet geloofwaardig is. Uit de door klager toegevoegde brief van 16 april 2009 blijkt volgens hem overduidelijk dat de betreffende ambtenaar volop met deze kwestie bezig was. Verder stelt klager dat daarnaast uit de brief van 16 april 2009 blijkt dat de gemeente in haar arrogantie simpelweg had besloten zijn vraag aangaande erfscheidingen maar niet te beantwoorden, om vervolgens hem wel aan te schrijven dat hij in overtreding zou zijn c.q. van plan zou zijn een illegale schutting te plaatsen. Dit terwijl hij nota bene geen schutting kon plaatsen, omdat hij, naar later is gebleken, tevergeefs wachtte op antwoord.

3. *Klager is het oneens met het gestelde in het Rapport van bevindingen dat geen sprake is van schending van bepaalde normen en waarden en van de "gedragscode voor ambtenaren van de gemeente Korendijk." Klager vindt dat sprake is van valsheid in geschrifte.*

Klager bestrijdt de stellingname van de gemeente. Zijns inziens is het plegen van valsheid in geschrifte een strafbaar feit en dus zeker een schending van normen.

Daarnaast is volgens klager het handelen van beklaagde al direct in strijd met de eerste twee alinea's van de door de gemeente aangehaalde gedragscode.

De conclusie in het Rapport van bevindingen met betrekking tot integer gedrag strookt volgens klager in ieder geval op geen enkele wijze met hetgeen de overheid in de regel als uitgangspunt neemt. Immers, integriteit is ook een maatstaf voor het beoordelen van de kwaliteit van het functioneren van personen en organisaties. Het geeft niet alleen de mate van ongeschondenheid en onkreukbaarheid aan, maar is ook een maatstaf of wordt gehandeld conform de waarden en normen van goed ambtenaarschap.

4. *Onjuiste toepassing van interne klachtenregeling*

Klager wijst op artikel 3.5, lid 1 van de Interne klachtenregeling gemeente Korendijk. Dit artikellid luidt als volgt:

1. De klachtbehandelaar stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft in de gelegenheid te worden gehoord. Het horen vindt in beginsel gezamenlijk plaats, tenzij er zwaarwegende redenen zijn om dat niet te doen.

Volgens het Rapport van bevindingen is beklagde op haar verzoek apart gehoord. Klager stelt dat volgens de klachtbehandelaar een simpele mededeling van beklagde dat zij niet aanwezig wilde zijn op een gezamenlijke hoorzitting, als een zwaarwegende reden kan worden aangemerkt. Het gevolg hiervan is volgens klager wel dat zijn reactie op haar verklaring voor kennisgeving is aangenomen, waardoor er een ongewenste ongelijkheid is ontstaan. Beklaagde kon wel reageren op zijn verklaring, andersom wordt niet geaccepteerd. Klager vindt dat hij hierdoor is benadeeld tijdens de klachtprocedure.

Voorts is klager van mening dat zijn reactie op het verslag van de hoorzitting van 16 november 2009 ten onrechte voor kennisgeving is aangenomen, immers in de brief van de klachtbehandelaar van 1 december 2009 staat zonder verdere voorwaarden vermeld: "Ik zal de eventuele reacties van u en mevrouw E in het rapport verwerken."

Gelet op afdeling 9.2.2 Awb acht de Ombudscommissie zich bevoegd de klacht in behandeling te nemen.

Overwegingen

Naar aanleiding van het dossier en de gehouden hoorzitting is de Ombudscommissie tot de volgende conclusie gekomen.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdelen 1 en 3

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur moeten werken. Dit betekent dat slordigheden moeten worden vermeden en dat fouten zo snel mogelijk moeten worden hersteld. Verder houdt dit in dat door de overheid verstrekte informatie waarheidsgetrouw en duidelijk dient te zijn.

a. Klachtonderdeel 1

De gemeente stuurt op 18 maart 2009 een brief aan klager met de mededeling dat door de medewerker bouw- en woningtoezicht is geconstateerd dat er door hem een schutting wordt geplaatst bij zijn woning B.

In die brief staat verder de mededeling dat het college hiervoor geen bouwvergunning heeft afgegeven en dat er geen sprake is van een bouwvergunningsvrij bouwwerk. De gemeente verzoekt hem voor dit bouwwerk binnen 4 weken na verzenddatum van deze brief alsnog een aanvraag voor een bouwvergunning in te dienen, zodat onderzocht kan worden of het bouwwerk kan worden gerealiseerd. Als dit niet tot de mogelijkheden behoort, dient het bouwwerk alsnog den dele of geheel te worden gesloopt. De brief is namens het college ondertekend door het afdelingshoofd dienstverlening.

Bij brief van 9 oktober 2009 schrijft het college aan klager onder meer:

"...In de brief van 18 maart 2009 deelden wij u mee, dat u voor het plaatsen van een schutting van 2 m hoogte op de zijdelingse perceelsgrens in de voortuin een bouwvergunning nodig heeft. Wij drongen er op aan om de schutting niet te realiseren..."

In de brief van 18 maart 2009 is er met geen woord op aangedrongen om de schutting niet te realiseren. Hoewel de gemeente na indiening van de klacht van 16 oktober 2009 aan haar adres ruimschoots in de gelegenheid is geweest om de gemaakte fout te herstellen, wordt pas tijdens de hoorzitting van 16 november 2009 met beklagde geconcludeerd dat de gemeente in haar brief van 18 maart 2009 niet geschreven heeft dat zij er bij de heer A op aangedrongen heeft om de schutting niet te realiseren.

De Ombudscommissie stelt op basis van het dossier en de op 31 maart 2010 gehouden hoorzitting vast dat de gemeente slordig is geweest met het opstellen van de brief van 9 oktober 2009 en daarin ten onrechte heeft vermeld dat zij er bij de heer A op aangedrongen heeft de schutting niet te realiseren.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van administratieve nauwkeurigheid heeft geschonden.

b. Klachtonderdeel 3

In feite heeft dit klachtonderdeel betrekking op de bij de gemeente bij brief van 16 oktober 2009 ingediende klacht en wel met name sub c:

“De betreffende ambtenaar verdraait feiten; in haar brief van 9 oktober 2009 meldt zij dat zij in haar brief van 18 maart 2009 aangedrongen had de schutting niet te realiseren, terwijl dat in ieder geval niet in die betreffende brief gemeld staat.”

Zoals blijkt uit de slotalinea in het verslag van de hoorzitting op 12 november 2009 heeft klager aangegeven dat als er beweerd wordt dat er door hem illegaal wordt gebouwd en dit niet hard kan worden gemaakt er niet integer wordt gehandeld door het afdelingshoofd.

In zijn reactie van 11 december 2009 op het concept rapport van bevindingen meldt klager dat deze alinea niet volledig weergegeven is. “Ik heb gezegd dat als een ambtenaar (na een half jaar onderzoek) blijft beweren dat ik van plan c.q. bezig was een illegale schutting te plaatsen zonder dat hiervoor enig bewijs is, deze ambtenaar niet integer handelt.”

Overigens was deze opmerking voor de gemeente geen reden om het rapport aan te passen.

Klager vindt dat in de brief van 9 oktober 2009 sprake is van valsheid in geschrifte.

Onder valsheid in geschrifte wordt verstaan het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken. Zie artikel 225, lid 1 Wetboek van Strafrecht en Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse Taal.

Klager stelt voorts dat het handelen van beklagde al direct in strijd is met de eerste twee alinea's van de door de gemeente aangehaalde gedragscode voor ambtenaren bij de gemeente Korendijk.

Deze alinea's luiden als volgt:

“U beseft dat u onderdeel bent van de overheid. U dient het algemeen belang en probeert met uw handelen het vertrouwen in de overheid te versterken” en “U houdt zich aan de wettelijke voorschriften en aan algemeen aanvaarde gedragsregels. U treedt correct op tegen burgers en bedrijven. U discrimineert niet en verleent geen voorkeursbehandelingen.”

Van Dale verstaat onder integer: onschendbaar, rechtschapen.

Volgens het Bureau integriteitsbevordering openbare sector (BIOS) is het begrip integriteit nog niet uitgekristalliseerd. Dat blijkt uit de grote verscheidenheid aan definities die in omloop zijn. Daarom kiest BIOS er voor om niet te streven naar een nauwsluitende integriteitsformule, maar omschrijft het begrip aan de hand van een aantal elementen, waarvan de Ombudscommissie noemt:

- Als kwaliteitskenmerk is integriteit een maatstaf om het functioneren van personen en organisaties te beoordelen. Het begrip geeft niet alleen de mate van onkreukbaarheid aan, maar is ook een indicatie voor het handelen conform de waarden en normen van goed ambtenaarschap en goed werkgeverschap.
- Goed ambtenaarschap betekent dat de ambtenaar zorgvuldig en verantwoordelijk omgaat met de bevoegdheden, middelen en informatie waarover hij beschikt, ten behoeve van het algemene belang dat hij dient, en op correcte wijze omgaat en rekening houdt met burgers, collega's, klanten en andere belanghebbenden. Integriteit is daarnaast ook een kwestie van goed werkgeverschap.
- Goed werkgeverschap betekent dat de werkgever de verantwoordelijkheid heeft om de ambtenaar in het goed ambtenaarschap te ondersteunen door goed integriteitsbeleid te voeren. Dat houdt in:
 - a. het integriteitsbewustzijn en het (moreel) verantwoord handelen van medewerkers bevorderen en
 - b. de ambtenaar beschermen tegen misstappen door (onnodige) risico's en verleidingen weg te nemen. Deze rol impliceert zowel een verantwoordelijkheid van de werkgever als een recht van de werknemer.

Uit de ingediende klacht en het verhandelde ter zitting deelt de Ombudscommissie niet de mening van klager dat beklagde normen en waarden en de "gedragscode voor ambtenaren van de gemeente Korendijk" heeft geschonden, noch dat sprake is van valsheid in geschrifte. De Ombudscommissie stelt vast dat voor het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift (brief van de gemeente van 9 oktober 2009) dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door andere te doen gebruiken, door klager geen bewijs is geleverd, noch dat beklagde niet integer zou hebben gehandeld. Van een professional, in dit geval een afdelingshoofd, mag echter worden verwacht dat brieven worden ondertekend en verstuurd ná verificatie van de inhoud. Zoals al eerder is aangegeven onder klachtonderdeel a, is dit ten aanzien van de inhoud van de brief van 9 oktober 2009 onvoldoende gebeurd.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van administratieve nauwkeurigheid niet heeft geschonden.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel 2

Het beginsel van hoor en wederhoor impliceert dat als een bestuursorgaan na de hoorzitting in het kader van een klachtprocedure brieven aan het dossier toevoegt, de klager in de gelegenheid moet worden gesteld daarop te reageren.

Na de hoorzitting met klager heeft de gemeente een drietal brieven (6 april 2009, 8 september 2009 en 15 september 2009) aan het dossier toegevoegd.

Volgens het Rapport van bevindingen heeft beklagde tijdens de hoorzitting op 16 november 2009 naar de brieven van 8 en 15 september 2009 verwezen.

"In het kader van een zorgvuldige voorbereiding van de behandeling van de klacht zijn deze twee brieven van belang", zo vermeldt dit rapport.

De gemeente had klager vóór het uitbrengen van het "Concept rapport van bevindingen" moeten informeren over de aan het dossier toegevoegde brieven en hem in de gelegenheid moeten stellen hierop te reageren. In feite was sprake van "ongelijke" dossiers tijdens de afzonderlijke hoorzittingen.

Dat klager niet tijdig op de hoogte is gesteld van de aan het dossier toegevoegde brieven en op die brieven niet heeft kunnen reageren, is volgens de Ombudscommissie niet behoorlijk.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente de behoorlijksheidsnorm van hoor en wederhoor heeft geschonden.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel 4

Het beginsel van hoor en wederhoor schrijft voor dat een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een handeling of beslissing burgers in staat moet stellen te worden gehoord teneinde hun belangen in de voorbereiding te kunnen behartigen.

Volgens de Interne klachtenregeling vindt het horen in beginsel gezamenlijk plaats, tenzij er zwaarwegende redenen zijn om dat niet te doen. Uitgangspunt blijft dat het beginsel van hoor en wederhoor dan eveneens toegepast wordt.

Omdat de klachtenregeling niet vermeldt wat onder “zwaarwegende redenen” wordt verstaan, ligt de interpretatie hiervan naar de mening van de Ombudscommissie bij de klachtbehandelaar.

Zoals blijkt uit het verslag van de hoorzitting d.d. 16 november 2009 met beklagde heeft *zijzelf* ervoor gekozen om niet gezamenlijk met klager te worden gehoord, omdat zij van mening is dat zij de integriteit niet heeft geschonden en dat klager haar medewerkers en zichzelf persoonlijk schade aanricht door hetgeen hij over hen schrijft onder meer op zijn website..

Deze reden om afzonderlijk te horen en die blijkbaar de instemming had van de klachtbehandelaar, is niet ter kennis gebracht van klager tijdens de hoorzitting op 12 november 2009.

Wanneer de reactie van degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft geheel aansluit bij de klacht en de daarop gegeven toelichting, is het niet noodzakelijk deze reactie opnieuw aan de klager voor te leggen.

Wanneer degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft echter feitelijk verweer voert, dat wil zeggen de gedraging als zodanig ontkent of feiten aanvoert die de gedraging in een ander daglicht plaatsen, is er sprake van (nieuwe) gegevens waarover de klager zijn visie moet kunnen geven. Wederhoor is dan een vereiste.

Zoals blijkt uit de verslagen van de –afzonderlijke- hoorzittingen met klager en beklagde, de bij de Ombudscommissie door de heer A ingediende klacht en het verhandelde ter zitting d.d. 31 maart 2010, is er naar het oordeel van de Ombudscommissie allerm minst sprake van een situatie waarin de reactie van beklagde geheel aansluit bij de klacht en de daarop gegeven toelichting, zodat wederhoor had moeten plaatsvinden.

Dat de reactie van beklagde geenszins aansluit bij de klacht blijkt des te meer uit het gestelde onder punt 2. in de brief van klager van 11 december 2009, waar hij reageert op het verslag van de hoorzitting met beklagde d.d. 16 november 2009.

Daarbij komt nog dat er geen eerder moment is geweest dat klager van de visie van beklagde heeft/had kunnen kennismaken. Klager heeft daarom feitelijk pas bij de mondelinge behandeling van zijn klacht door de Ombudscommissie kunnen reageren op de reactie van beklagde. Aan het beginsel van hoor en wederhoor is derhalve geen toepassing gegeven.

Nu wederhoor achterwege is gebleven, is de Ombudscommissie van oordeel dat de gemeente de behoorlijksheidsnorm van hoor en wederhoor heeft geschonden.

Toezending bevindingen Ombudscommissie aan bestuursorgaan en verzoeker

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 9:35 Awb heeft de Ombudscommissie, alvorens het onderzoek te beëindigen, haar bevindingen, verwoord in dit rapport, bij brief d.d. 25 mei 2010 schriftelijk meegedeeld aan het betrokken bestuursorgaan en de verzoeker (klager).

De Ombudscommissie heeft hun de gelegenheid gegeven zich te uiten over de bevindingen.

11-08-2010

Bij brief d.d. 4 juni 2010 heeft de heer A een reactie gegeven.
De gemeente heeft gereageerd bij brief d.d. 15 juni 2010.
De Ombudscommissie heeft kennis genomen van de reacties. Deze hebben geleid tot het aanpassen van haar bevindingen.

Eindoordeel

De Ombudscommissie is ten opzichte van klager het volgende van oordeel:

Klachtonderdelen 1 en 3:

- a. de gedraging, zoals genoemd in klachtonderdeel 1, is niet behoorlijk, de gemeente heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van haar mag worden verwacht.*
- b. de gedraging, zoals genoemd in klachtonderdeel 3, is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van haar mag worden verwacht.*

Klachtonderdeel 2:

De gedraging is niet behoorlijk, de gemeente heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van haar mag worden verwacht.

Klachtonderdeel 4:

De gedraging is niet behoorlijk, de gemeente heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van haar mag worden verwacht.

Aanbeveling

Bij een eerdere klachtbehandeling van klager over de gemeente heeft de Ombudscommissie geconcludeerd dat de gemeente niet secuur is omgegaan met het vermelden van data en heeft zij uitgesproken dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van administratieve nauwkeurigheid heeft geschonden.

De Ombudscommissie heeft thans geconstateerd dat een brief van klager van 8 februari 2010 niet goed is gelezen c.q. begrepen. Het betreft namelijk geen aanvulling op de reactie met betrekking tot het Rapport van bevindingen, maar uitsluitend een reactie op de brief van de gemeente van 4 februari 2010. Bovendien is de brief van klager gedateerd en gefaxt op maandag 8 februari 2010 en niet op zondag 7 februari 2010, zoals de gemeente vermeldt.

De Ombudscommissie beveelt de gemeente aan om bij het verzenden van brieven nauwkeurig de datum en het onderwerp te vermelden.

Strijen,
De Ombudscommissie Hoeksche Waard,
De voorzitter,

Mw. A. Twilt